

Rezumatul Studiului 2 - Căderea în păcat

A Căderea:

❖ Strategia șarpelui.

- Șarpele era un animal cu reputație de viclean (deși, desigur, nu vorbea). Isaia vorbește despre un „șarpe zburător”, identificându-l în cele din urmă cu Leviatanul și Dragonul (Isaia 14:29; 27:1). Apocalipsa îl identifică pe acest Dragon, „șarpele din vechime”, cu Satana (Apoc. 20:2).
- Prezентându-se în acest fel Evei, Satana îi cere să clarifice sensul Cuvântului lui Dumnezeu. Și Eva a fost încântată să poată rezolva „îndoielile șarpelui” (Geneza 3:2-3).
- Acest lucru i-a oferit lui Satan ocazia de a introduce deschis îndoieli cu privire la Dumnezeu în mintea Evei (Geneza 3:4-5).

❖ Reacția Evei.

- În Geneza 3:1-5 Satana i-a propus Evei să obțină ceea ce el însuși nu putea avea: nemurirea și divinitatea (1 Tim. 6:15-16; Is. 14:14).
- Iar Evei i s-a părut posibil și de dorit. Ea a crezut în nemurire și a început să se comporte ca Dumnezeu.

❖ Reacția lui Dumnezeu.

- Dumnezeu a pus multe întrebări lui Adam și Evei (Geneza 3:9, 11, 13). Răspunsurile: încercarea de a ascunde păcatul; autojustificare; învinovățirea altora... Sună cunoscute?
- Adam și Eva se simțeau înșelați. Au crezut în speranțe false. Păcatul lor i-a despărțit de Dumnezeu.
- Care este intenția lui Dumnezeu? Răscumpărarea. Încearcă să-l faci pe om să-și recunoască păcatul pentru a-i oferi iertare și restaurare.

B Consecințele:

❖ Blestem și făgăduință.

- Prin șarpe, Satana este blestemat de Dumnezeu pentru că este responsabil pentru existența răului (Geneza 3:14).
- Acest blestem este urmat de o promisiune sub forma unei profeții în trei părți:
 - (1) Șarpele și femeia: Va fi vrăjmășie continuă între Satana și biserica lui Dumnezeu (Ap. 12:17).
 - (2) Descendenții șarpelui și descendenții femeii: Va fi vrăjmășie continuă între credincioși și necredincioși, între fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor (Gen. 6:2).
 - (3) Sămânța și șarpele: Satana „L-a mușcat” pe Isus pironindu-L pe cruce, dar Isus îl va distruge în final pe Satana (Rom. 16:20; Evrei. 2:14).

❖ Moarte și speranță.

- A avea copii și a-i crește ar fi putut fi un lucru plăcut, dar păcatul l-a făcut dureros. Sămânța promisă nu avea să vină decât cu muncă și suferință.
- În calitate de șef al căsătoriei, Adam a fost considerat responsabil pentru consecințele păcatului său. Țărâna a fost blestemată din cauza lui (Gen. 3:17) și a fost anunțat că se va întoarce în țărâna din care a fost luat (Gen. 3:19).
- Confruntat cu certitudinea morții, Adam s-a agățat de speranța promisă. El a schimbat numele soției sale, Isa (Gen. 2:23), în Eva (Gen. 3:20), mama seminței care îi va elibera de blestemul morții.
- Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care, cu imensul Său sacrificiu, ne oferă, în loc de moarte veșnică, viață veșnică.